

ERCIYES

KAYSERİ HALKEVİ DERGİSİ

İÇİNDEKİLER

Kutlama Telgrafları ve cevapları
Tabib Kaymakam Kayserili M. Rüştü
Öğretim ve Eğitim Hakkında
Son Yıllar (Şiir)
Bu Dünyada En Şerefli Varlık Kim-
ler olabilir
Ömür Düşüncesi (Şiir)
Hasta ve İlâç
Nisan Şarkıları
Kayseride Çıkmış Gazete ve Dergiler
Feryadım ve Ağıdım (Şiir)
Ölüm ve İman Üzerine (Şiir)
Sanat Okullarımız
Burdurlu Bir Garip Gezer (Şiir)
Kayseri Ağzı Kelimeler
Beyzî Portre (Hikâye)
Kadın ve Tabiat
Yeşil Hisar Bucağı

Ziya GÜREL
Cemil Sena ONGUN
Necmi NURETTİN
Raşit BENER
Servet DİNDORUK
Dr. K. ÖZKARAKAYA
Servet DİNDORUK
Ali Rıza ÖNDER
* *
* *
Ahmet YELDAN
İ. Zeki BURDURLU
Kâzım ÖZYEDEKÇİ
Semra SOYDANBAY
Ekrem GÜÇER
Lebip KOCAOĞLU

Mayıs Ayı Çalışma Raporu

23 IV.945 Perşembe günü İngiliz Harp gayretleri, sergisi açılarak on gün halka teşhir edilmiştir. Halkımız bu suretle müttefikimiz İngilizlerin her yıl artan gayretlerini yakinen müşahade etmek fırsatına kavuşmuştur.

Talas - Amerikan Koleji Müdürü Mr. Nilson tarafından 3.V. 945 te evimizde faydalı flimler gösterilmiştir.

8.5.945 te Halide Pişkin'in tiyatrosu sahnemizde temsil vermiştir.

10.V.945 te, altı yıldanberi devam eden Avrupa harbinin sona ermesi ve bu müddet içinde, milleti ve vatani, ileri ve temkinli siyaseti ile, harp âfetinden koruyan Milli Şef İnönü'ye bağlılık ve minnet duygularını sunmak için tören yapıldı.

11.V.945 te yine Mr. Nilson tarafından flim gösterilmiştir.

Vatanın bölünmez bir bütün ve onun her avuç toprağının kutsal bir mâna taşıdığının ve halkımızın Başbuğlarına bağlılık duygularının remzi bir ifadesi demek olan sınır toprağı iletimi atletler tarafından 16.V.945 günü getirilmiş ve bir gün evimizde kaldıktan sonra 17.V.945 günü yola çıkarılmıştır.

Erkek San'at Enstitüsü talebeleri tarafından 19.V.945 Cumartesi ve Pazar günleri muvaffak bir müsamerâ verilmiş ve genç san'atkârlar alkışlanmışlardır.

22.V.945 günü de Ticaret Lisesi talebeleri tarafından "Kızıl Çağlayan," piyesi muvaffakiyetle temsil edilmiştir.

23.5.945 günü de Lise talebeleri tarafından "Kanun Adamı," piyesi temsil edilmiş ve alkışlanmıştır.

ERCİYES

YIL : 3

MAYIS

SAYI : 28

Altı yıldanberi sınırlarımızın yakınında cereyan eden ve bugün sona ermiş bulunan harp faciasını ileri görüşü ve temkinli siyaseti ile yurdumuzdan uzak tutmuş olan Milli Şef İnönü'ye ve büyüklerimize Kayserililerin minnet duygularını çektiği telle sunmuş bulunan Halkevi Başkanı Reşat Oğuz'a Başbuğumuzun ve diğer büyüklerimizin verdikleri cevapları okuyucularımız aşağıda bulacaklardır.

Reşat Oğuz
Halkevi Başkanı
Kayseri

Asil duygularınıza teşekkür ederim.

smet İnönü

Cumhurbaşkanımız Milli Şefimiz
İnönü
Ankara

Avrupada harbin sona erdiği bu günde, altı yıldanberi harp faciasından uzakta hudutlarımız içinde sükûn, temkin ve birliğin sırtı yere gelmez bir kuvveti halinde yaşamamızın yüksek sırrına, uzakları gören engin dehanıza eren Türk Milletinin minneti sonsuz ve ebedidir.

Milletini bir baba şefkatile bağrına basan, uğruna huzur ve sıhhatini fedadan çekinmiyen ve onu dünya yangınından kudret ve kuvvetine hayran olunan bir varlık halinde koruyan türklüğün, insanlığın hak ve hürriyeti için asil hizmet duygularıyla dolu olduğunu ei-

hana yüksek dehasile göstermiş bulunan aziz Başbuğumuz sevgili Milli Şefimiz İnönü varolunuz.

Şu anda Kayseri Halkevinin çatısında toplanan biz çocuklarımız sonsuz bağlılık ve minnet duygularımızı bir daha tekrarlarlarken kutsal ellerinizden tazimle öperiz.

Kayseri Halkevi Başkanı

Reşat Oğuz

Reşat Oğuz
Halkevi Başkanı
Kayseri

Avrupa harbinin sona ermesi dolayısıyla gösterilen duygulara teşekkür ederim.

T. B. M. M. Başkanı
A. H. Renda

Sayın Abdülhalik Renda
B. M. M. Başkanı
Ankara

Avrupa harbinin sona erdiği bu günde

Kayseriden Yetişenler :

TABİB KAYMAKAM KAYSERİLİ M. RÜŞTÜ

Ziya GÜREL
Millî Eğitim Müdürü

Asıl konuya girmeden önce, bazı düşüncelerimizi kısaca belirtmeyi faydalı buluyoruz :

Büyük şehirlerimizde umurun fikri, edebî ve siyasi ihtiyaçlarını tatmin eden gazete ve dergiler bu-

Türk Milletini harpten koruyan sulhseverliği ile medenî insanlığa hizmet eden Türk görüşü-
nün zaferi, dolayısıyla Kayseri Halkevîlerinin
Büyük Millet Meclisine derin bağlılık ve say-
gılarını sunarım. *Kayseri Halkevi Başkanı*
Reşat Oğuz

Reşat Oğuz
Halkevi Başkanı

Kayseri

Avrupa harbinin sona ermesi
dolayısıyla gösterilen asıl duygulara
teşekkür ederim.

Başbakan
Ş. Saracoğlu

Sayın Bay Şükrü Saracoğlu
Başbakan

Ankara

Avrupa harbinin sona erdiği bugünde
Türk Milletini harpten koruyan ve Türk varlı-
ğının medenî insanlığa asıl hizmetini kuvvet-
lendiren Türk siyaseti ve görüşünün zaferi kar-
şısında Kayseri Halkevinin minnet ve bağlılık
duygularını saygı ile tekrarlarım.

Kayseri Halkevi Başkanı
Reşat Oğuz

lundukça, şehir ve kasabalarımızda
çıkan gazete ve dergilerin, bilhassa
Halkevi dergilerinin umumi mese-
lelere bir yer ayırmakla birlikte, da-
ha çok bulunulan yerin hususiyet-
lerini aksettirmesi ve o yerin tarih,
coğrafya veya folkloru üzerinde in-
celemeleri ihtiva etmesi doğru olur.
Bu sebeple ; çalışkan ve enerjik
Halkevli arkadaşlarımızın emekle-
riyle gittikçe olgunlaşan ve bir "Ma-
halli renk" çeşnisini de ver-
mekte olan "Erciyes" de bu çalış-
malara katılmak için seçtiğimiz
konu "Tabib kaymakam Kayserili
M. Rüştü", ve onun eseri oldu.

Mahalli incelemelerin en büyük
değeri, tarihiyle coğrafyasıyla, Ya-
kınyurt'un tanınmasını ve onun-
bu suretle sevilmesini temin etme-
sindedir. Millet ve yurt sevgisi ön-
ce aile, sonra yakın yurt sevgisine
dayanır. Bütün duygular gibi bu
duyguların da geliştirilmesi ve şü-
rlandırılması, bunlara millet ve
yurt sevgisine eriştirecek bir ma-
hiyet verilmesi gerektir. Zira; ge-
rek aile gerekse yakınyurt (Köy,
mahalle, kasaba, şehir) sevgi ve ba-
ğına, erişilecek bir amaç değil, bir-
likte saklanılmakla beraber, bü-
yük ve kutsal yurt ve millet sev-
gisine, bağlılığa götürecektir. Aksi
vasıta, göziyle bakılmalıdır. Aksi
takdirde işlenmeden kalacak olan

ve her çeşit insan topluluğunda iç-
güdümsü bir halde bulunan bu duy-
gular, büyük ülküye erişmek için
geçilecek merhaleler olmaktan çı-
karak dar ve bodur bir "Hemşeri-
lik taassubu", mahiyetine düşmek
tehlikesini gösterebilirler.

O halde, bu sevgi ve bağın ge-
lişigüzel bir mahiyet almasını önle-
mek için-yukarda dediğimiz gibi-
onu gerçek değerleriyle tanıtmaya e-
sasına dayanmalıyız. Bu gibi şey-
lerin gerçek değeri ise geçmişte,
halde ve gelecekte millî hayatımı-
zın bütünlüğü içindeki yeri ve ro-
lû ile ölçüler. Millî dehamızı yur-
dun bağrına yer yer ölmez taş anıt-
lar halinde serpiştirmiş olan hem-
şerisi Koca Sinan'la övmek, Kay-
serililerin en büyük hakkıdır. Bu
çapta insana eş bulmak zordur.
Fakat; bir işi ilk yapmış olmak da-
hi millet ve beşer tarihinde bir
şeref teşkil eder. İlk defa Ameri-
kaya giden Türk'ün bir Kayserili
olması gibi.

Eğitim ve öğretim tarihimizde
de bir dönüm noktası yapan "Tabib
Kaymakam Kayserili M. Rüştü" ve
kitabı da bu bakımdan tanınmaya
lâyıktır.

**

"Tabib Kaymakam Kayserili
M. Rüştü" nün eseri "Nuhbetü'l-fal",
isimli bir alfabe kitabıdır. "Necib
Efendiün Litografya tezgâhında"
basıldığı kaydedilen kitabın üzerin-
de 1274 tarihi görülmektedir. Tan-
zimattan 19 yıl sonrayı gösteren
bu tarihle zamanımız arasında 86
yıl geçmiş oluyor.

Eserin önemi, Türkçeye göre
tertiple edilmiş ilk Türkçe alfabe
olmasındadır.

Bu tarihe kadar, okuma öğren-
mesi için Türk çocuğunun eline

verilen kitap (son zamanlara kadar
da ötede beride varlığını devam
ettirmiş olan) "Elifba Risalesi", idi
"Elifba Risalesi", Türkçe için değil
arapça için tertiple edilmiştir. İçinde
Türkçede bulunan "P", "Ç", gibi harf-
ler bulunmazdı.

Bu niye böyle oluyordu?

Okul ve eğitim, her zaman ve
her yerde, mensup olduğu cemi-
yetin değerlerini gerçekleştirmek
görevinde olan müesseselerdir. Dini
esaslara dayanan, ahiret gayesine
yönelmiş olan eski cemiyetimizde
eğitim ülküsü de: "uhrevî hayata
göre adam yetiştirmek", ten ibaret-
ti. Böyle olunca; "okuma", denilen
şeyin de, dinî ödevleri kolaylaştır-
mağa, namaz sureleri, duaları gibi
din bilgilerini öğretmeğe yarayışlı
bir vasıta olmaktan başka bir değe-
ri olamazdı. Din bilgileri ise arap-
çadan öğrenilirdi. O halde eski
cemiyetimizin esaslarını ve değer-
lerini, bir an olduğu gibi kabul
edersek, okulun çocukları uhrevî
hayata hazırlamasını, bunun için
de o hayatın ifade vasıtası olan
arapça metinlere önem vermesini
tabii bir netice saymamız lâzım-
gelir.

Okul binalarının Cami köşesin-
de, mezarlıklar içerisinde bulun-
ması da, o zamanki okulun mak-
sadına en elverişli bir haldir.
Bu suretle genel eğitim sistemi
içinde önemli bir rolü olduğu için-
dir ki "Elifba Risalesi", görenekten
ve Hz. Ali'ye atfedilmesinden aldı-
ğı kuvvetle de uzun zaman varlı-
ğını devam ettirmiştir.

Bu risalenin elverişsiz görüle-
bilmesi için bağlı olduğu değerler
sisteminin değişmesi gerekti.

(Devam edecek)

ÖĞRETİM ve EĞİTİM HAKKINDA

II

Cemil Sena ONGUN
Samsun Lisesi Felsefe Öğ.

(Geçen sayıdan devam)

Pek istidatlı olanları da hepsini tam yapacağım derken sersem ve hasta insanlar haline gelirler. Şüphesiz ki kitaplar daima birer rehberdirler. Fakat bu kitapların ihtiva ettiği bilgilerden neyi tercih etmek, ve hangilerini önemle çocuktan istemek meselesi bütün öğretim işinin düğüm noktasını teşkil eder. Bir tarihçi asırların ve yılların rakamlarına, bir diğeri muahedelere, bir diğeri savaşlara, bir diğeri adam isimlerine önem verirse; coğrafyacılardan biri istatistiklere diğeri şehirlere, bir diğeri gerçek bilimsel araştırmalara değer verirse; bazı edebiyatçılar metinlere, bazıları hal tercümelerine, bazıları kuramsal esaslara bağlanırsa... gençlerin normal bir seviyede yetişebilmelerine imkân olamaz. Bilhassa öğrenci çalışmalarının neticelerini tayin eden ölçülerde ki birliksizlik, fazileti olduğu kadar adaleti ve gayeyi şaşırtan acıklı bir olaydır. Bir sanat şubesinde veya okulda filân dersten muvaffak olamıyan bir çocuk, diğer bir şube veya bir okulda muvaffak olandan daha yüksek seviyeli olabildiği gibi şansın veya duygutaşlığın etkisile gerçek seviyelerden daha üstün not alan zayıflar da görülür. Ve bunları her zaman hayat savaşı tasviye edemez. Çünkü hayat muvaffakiyetleri bazı formalitelere ve bazan da her hangi

himayeye ve dıştan yapılan tesirlere tâbidir. Hattâ mizacın da bu işte büyük etkisi vardır.

Güstav Lebon'un pek iyi vasıflandırdığı gibi, okulları bir çocuk fabrikası haline getirmemek lâzımdır. Bunun için de büyüklerimizin ve büyük terbiyecilerin artık klâsik bir hale gelen tavsiyelerine riayet etmek mecburiyeti vardır. Yâni her genci istidadının çevresi içinde, ilerde ki hayatta başarabileceği işler göz önünde tutularak ve pozitif bir anlayışla yetiştirmek lâzımdır. Bu, Anglosakson ve Amerikan sistemlerinde görüldüğü gibi az çok bireysel eğitime önem verilmekle mümkündür. Bize her şeyi bilen değil bir şeyi iyi bilen, diğerleri hakkında da kulağı delik olan gençler lâzımdır. Bu sistem göz önüne alınırsa, gençlerimizde başarı gösteremiycek hemen hiçbir fert kalmaz. Onları bilimden ve bilmekten, öğrenmek ve öğretmenden ve nihayet okuldan ve kitaptan soğutan ve hattâ ilerde yurttaş ve ödev ve karşı alacakları durumu tayin etmekten aciz bırakan, sert veya yumuşak, ciddi veya lâubali, kayıtlı veya kayıtsız yapan hep okul sıralarında başlarına gelen çeşitli muameleler telkinler ve çocuğu anlayamamak yüzünden baş gösteren acı ve hazin olaylardır.

Akla uygun ve tatlı bir disiplin.

Devamı sayfa 13 de

Bazı değerler vardır ki gösterişten daima kaçınırlar ve hattâ ondan nefret ederler. Tevazu içinde sessiz ve alâyişten uzak bir hayat onların tek hususiyetleridir.

İşte böyle bir yaradılıştan olan sanatkâr Necmi Nurettin'in ısrarlı ricamız üzerine dergimize lütfettikleri bir şiiri okuyucular aşağıda bulacaklardır.

Üstadın hazırlamakta olduğu (Birdokun!..) adlı eserden alınan bazı vecizeleri de gelecek sayıda yine bu sayfada yayınlıyacağımızı ve bu suretle sayın Üstadın yazı ailemiz arasına girmiş olduğunu okuyucularımıza müjdeleriz.

Son Yıllar

Artık yeter, son günlerin geçsin şu demleri,
Artık var olmyan ömrün dinsin elemli.
Doğsun demem; ne gün, ne ay, kış,- yazla bitmesin,
Fâniler, ömrünü, ömrüm gibi tüketmesin.
Bağrımda şimdi bir güneş ısıtmadan aşan,
Dilsiz bir âlemin hayâlidir yakınlaşan.
Yıllarca ihtiyaç ile bir ömrü sür; neden?
Aşk ıstırabına kanmak: ölmektir ölmeden.
Devrandaki zevali bil, bel ömre bağlama,
Mes'ut olan her insana lâzımdır aşk ama.
Hiç macerâ geçirmediyse yok ki gençliğin,
Dünya gözünde nemlenir bükülmeden belin.
Gelen sever, fakat duyan hayatı istemez,
Bir ömrü sığdıran vardır bir (ân) a, yok demez.
Her gün yaşar ölür iken ömür senin nene?
Hayatın elli yıl içinde söyle kaç sene?
Nihayet ömrünü (vuslat) tutupta derlemiş,
Bedbin değil misin? artık yaşın ilerlemiş.
(Dem) dir geçirdiğin hayat, bākisi nafile,
Sevmiş, sevilmemiş isen yoksun demek hele.
Uğraşma, hâtıratının küllendi hep koru,
Dünya değil, bir hâtıra terketme en zoru.

26 Şubat 945

Necmi Nurettin

Bu Dünyada En Şerefli Varlıklar Kimler Olabilir?.

Raşit BENER
Lise Tabiye Öğretmeni

Bir gece yarısı idi. Egemenlik Savaşı kazanılmıştı. Ve ben cephe-
den dönüyordum. Bir dağın eteğinden
geçerken yaralı ve ölüm hali-
ne yaklaşmış bir kurtla karşılaş-
mışım. Birdenbire durakladım. O
bana fersiz ve durgun; ben ona
keskin gözlerle bakıyordum. Bu
bakışlarda derin bir mâna vardı.
Her şeyden evvel o benim silâhım-
dan, ben de onun pençesinden kar-
şılıklı olarak korkuyor gibi idik...
Bir aralık o bana bir şeyler söyler
gibi oldu.. Kulak verdim; o diyor-
du :

— Ey insan ! Bu dünyada sen-
mi en şerefli varlıksın ben mi ?
Düşünmeden cevap verdim : Ben.
Dedi : Hayır ben !.. Çarpışma baş-
lamıştı. Benim !.. Sensin !.. Benim!..
Sensin!.. Sen değilsin benim... Bak-
tımki çarpışma uzayacak. Ve işi
silâhla, pençeyle boğuşmaya mün-
cer olacak... Derhal bu zorluğa ça-
re aradım ve buldum :

— Kurt arkadaş, kavgaya ne
hacet ? Bu işi tatlı tatlı konuşarak
halledelim. Şimdi sen söyle. Ma-
demki iddia ediyorsun ; dünyanın
en şerefli varlığı benim diyorsun !
İspat et de inanalım !.. Cevap ver-
di :

— Ey insan!.. Sen de bilirsin ki
beni kim görse tanır. Bak « Şu da-
ğın eteğinde bir kurt yatıyor » der.
Hattâ derimi bir dükkânda görse

«Şu posta bak, ne de büyük bir
kurt derisi imiş» der ve beni gene
tanır.

— Pek âlâ ben bundan bir şey
anlamadım.

Pek âlâ anlarsın ama işine gel-
mez de ondan.

— Söyle bakalım bu sözlerden
kastın ne ?

— Kastım mı ?

— Evet.

— Kastım şudur : Benim hayatta
bir biçimim, bir karakterim var.
Evvelce de söylediğim gibi beni
kim görse tanır Boğan, parçalıyan
bir canavar olarak vasıflandırır..

— İyi amma bundan ne çıkar ?

— Ne mi çıkar ?

— Evet

— Çok şeyler çıkar. Bak anlata-
yım da dinle.

— Söyle bakalım.

— Bir kere beni kim olsa tanır.
Çünkü (bir biçimde) ve bir (karek-
terdeyim) fakat, sana gelince :

— Bana gelince ne olurki sanki?

— Dur acele etme. İşte söylü-
yorum.

— Söyle bakalım.

— Bir kere sen, her zaman tür-
lû kıyafet değiştirirsin. Her ne ka-
dar seni gören de bir insan olarak
tanır. Fakat nasıl insan ? Meselâ
tilki gibi mi? Manda gibi mi ? Kaz
kafalı mı ? Benim gibi bir canavar
mı ? Sözüün kıyası. İyi adam mı, kö-

tü adam mı ? ne bilirsin !.
Elbiseni bir terzide görse
nasıl bir adamın elbisesi ol-
duğunu nereden anlarsın.

— Pek iyi amma bu söz-
lerinle ne demek istiyorsun?

— Demek istiyorum ki :
Ben bir biçimde, bir durum-
da, bir hareket deyim. Sense
bir biçimde isen de binbir
kılıkta ve karakterdesin.. Bu
itibarla ben sana nazaran
dünyanın en şerefli varlığı-
yım.

Bu bakımdan kurt davayı kazan-
mıştı. Ve bana da susmak düşmüş-
tü. Artık oradan savuşmak gerekti.
Zaten vakit de geçmişti. Nerde ise
sabah olmak üzere idi. Hayli de
yorulmuşum. Rahat bir yere ka-
vuşmak, uyumak ihtiyacında idim.
Derhal hazırlandım; artık kurt ar-
kadaşa veda etmek üzere idim. Al-
lahaismarladık, hoşça kal !.. demek
üzere iken birdenbire mağlubiyeti-
min acisiyle kendime geldim. Ve
hakımın «kendini bil !» ihtarını ha-
tırlar gibi oldum. Ve tekrar bulun-
duğum yere oturdum.

— Kurt arkadaş dedim. Dünya-
nın en şerefli varlığı sen değil in-
san oğludur. Çünkü : Sen bu dün-
yada bir tek karakterli olarak ya-
ratılmışsın bu itibarla sen bu tek
karakteriyin haricine çıkamazsın.
Halbuki senin de dediğin gibi insan
oğlunda binbir çeşit karakter var-
dır. Ve hüner de bu bin çeşit ka-
rekterden en iyisini kendine mal
edebilmektir. Elinden her türlü fe-
nalık geldiği halde onları bir tara-
fa atıpta en iyisi ile hareket etmek
öyle her kurdun harcı değildir ar-
kadaş!..

Bu itibarla bence dünyanın en

Ömür Düşüncesi

Ayrılmıyor ömür kâsemizden,
İhtiraslı dudakları zamanın.
Heyhat ki buna rağmen
Geçmesini istiyoruz her ânın..

Hep âmâlimize esse de rüzgâr,
Görmez geçeriz gül rengini zevkin.
Müşkül şeydir âlemde inkâr
Şahaneliğini bir eski devrin..

Servet Dindoruk

şerefli varlığı değişmez, müsbet ve
dünyaca makbul bir karakteri ken-
dine mal eden ve ölünceye kadar
o temiz karakterden ayrılmayan in-
san, dünyanın en şerefli ve saygı
değer bir varlığıdır.

Artık kurt arkadaş susmuştu.
Mağlup olduğunu anladı. Zaten de
bitkin bir halde idi. Nerede ise
gözlerini dünyaya kapıyacaktı. Bir-
den bire başını dağa çevirdi ; acı
acı uludu!.. Dünyasına veda eder-
ken uğradığı acı yenilmenin ağırlığı
nı ve dünyaya hayvan olarak gel-
menin, hem de bir canavar olarak,
değersizliğini o da sezmiş, öğren-
miş ve anlamıştı.. Ve işte onun için
derin derin uluyarak göçüp gitmiş-
ti.

Aziz okuyucum,

Galiplere has bir neş'e ile yolu-
ma devam ediyor, bazan tez bazan
da ağırlaşan adımlarla yürüyor ;
dere, tepe, dağ, düz aşıyordum.

Artık sabah olmuş tan yeri a-
ğarmıştı.

Başımı kaldırıpta semaya ve et-
rafa baktığım zaman, bütün karan-
lıkların göç ettiğini ve kâinatın
ilâhî bir nura garkolduğunu gör-

HASTA ve İLÂÇ

Dr. Kâmil ÖZKARAKAYA
Kars - Müstahkem mevki Tabibi

Bu iki kelime birbirine o kadar yakındır ki bunlardan birisi söyle-nince diğerini hatırlamamak imkân-sızdır. Herkesin bu tarzda düşün-düğü muhakkak olmakla beraber pratik bakımdan hiçte böyle değil-dir. Birçok insanlar bu kelimeleri beraber düşündükleri halde bazı ufak ihmaller yüzünden düşündük-lerini tatbik etmez veya edemez-ler.

Bu ihmallik ve yanlışlıkların neler olduğu aşağıda sıralanarak gösterilmiştir. Bunlar, benim gör-düğüm ve duyduğumun bazılarıdır :

- 1 - Doktor reçeteyi yazar ; dok-tor gidince yırtıp atılır.
- 2 - Doktorun dediğini anlamıya-rak reçete suya atılıp içilir.
- 3 - Bazı hastalar reçetelerini kendisini muayene eden doktordan değil, muayene edilmiş başka bir hastadan veya koca karıdan alırlar.
- 4 - Bazan da reçete yaptırılır. Lâkin ilaç ya acıdır yahut tesirini geç gösterir cinstendir. Bıkkınlık verir ve yarısı kullanılmaz.
- 5 — Bazıları da doktorun tarifi

müştüm. Manzaranın azameti karşı-sında hayranlığımı gizliyemiyor-dum. Artık tabiatla karşı karşıya idim. O beni seyrediyor ; ben, onu temaşa ediyordum... O, eserine hay-ran, ben, ona âşıktım. Bu, ne bü-

üzere değil keyfinin istediği şekil-de kullanır.

6 - Bazı hastalar da ilâcı doğru-kullandıkları halde perhize riayet etmez. Misal olarak zikredeyim : Geçenlerde bir hastaya gitmiştim; hastada «Albumün üsi» vardı. Per-hizini söyledim ve ilâcını verdim. İki gün sonra hastanın fenalaştığı-nı işittim. Yanına gittiğim zaman ne yediğini sordum : Sabahları iki yumurta içtiğini söyledi. Çünkü başka türlü gıdasını alamamış (!) ve benim söylediğim perhizi yapar-sa açlıktan ölmüş... Halbuki yu-murta, hastalığına zehir gibi aksi tesir edecek bir gıda idi...

O halde hastalara yapılması lâ-zım gelen perhizler, ilâçların nasıl ve ne zaman kullanılacakları ve ilâca ne zamana kadar devam ede-cekleri sade söylenmekle kalmama-lı ; askerlikte emir tekrarlatır gibi tekrarlatmalı veyahut yazılı bir broşör vermelidir. Ve bazan da tehdit etmelidir. Aksi takdirde doktorun emeği ve hastanın parası boşa gidecek; çok defa da hastanın hayatına mal olacaktır.

yük bir tecelli...

Ve bir mazhariyetti.. Ve mazha-riyette ne büyük bir kemal, ne muazzam bir şeref vardı...

Yüksel ki yerin bu yer değildir, Dünyaya geliş hüner değildir!..

== Nisan Şarkıları ==

II

Servet DINDORUK
Lise Türkçe Öğretmeni

rindir. Ebedi olan sensin;
yalnız senin önünde baş eğilir.

Geceniz Hayrolsun

Sükûnu bozan ılık bir rüz-gâr vardı. Yolumuz o kadar kısa idi ki, bir saniyenin öm-rüne bile muhtaç idik. Sevgi denizinin derinliklerinde adım-larımızın aşınası olan yollar mı yoktu? Zaman ne kadar az olursa olsun. çok uzun seya-hatlar yapamaz mıydık?.. Hey-hat! Yolumuzun bittiği yerde gece ikiye bölündü. Bi-rinden ötekine boğuk bir ses " Geceniz haryolsun dedi. "

Ey böyle bir lâhzanın bitiş, ölüm sensin!..

Erciyes

Güzel, güneşli bir ilkbahar akşamı idi.. Erciyes'in altın bir tül içinde gümüş bir taca benzediğini o söyledi. Döndüm, gördüm, sözüne hak verdim. gözlerimi yüzüne çevirdim; kendimi, baş döndü-rücü bir şaşkınlık içinde bul-dum. Ne tuhaf, aynı görünüş karşımdayım. İki varlık ara-sında bir güzellik ırmağı mı akmaktadır?.. Hangisine bak-sam, hep aynı esrarlı gözle gözgözeyim...

Sonra birden düşündüm ve artık şaşmadım. Ruhum uçsuz bucaksız mavi bir sema; o ise, alın saçlarının altındaki nur yüzü ile, ruhumun maverasın-da yükselen bir Erciyes'tir.

Bir Nisan Bahçesinde

Bir nisan bahçesinde rüz-gâr, sevgi nağmeleri fısılda-yan sarhoş bir musikidir. Yap-raklar, yumuşak öpücüklerle birbirini bulur ve kaybeder; renkler sevgi teklifsizlikleri içinde bir birine karışır. Çi-çekler, rakseyleyen en taze ve en şuh kadınlar gibidir.

Bir nisan bahçesinde sev-gilim, nur çevreli bir sihir âlemidir.

Dün

Dün herşey tamamdı. Et-rafımızda sevgimiz için özen-miyen bir tek varlık yoktu. Bütün hareketlerdeki güzellik-ler, bizim içindi. Raks, gönül ırmağımızın dalgaları; musiki, sevgi pınarımızın nağmeleri idi. Zaman ise nisbetini şaşır-mış bir sarhoşluk içinde idi. En küçük bir andan bir başka en küçük âna geçiş, en mes'ut yıllar fethetmeğe bedeldi. Sa-atlerin öyle birbirini bırak-mayışlarını, yokluk diyarına büyük kitleler halinde uçuş-larını dün gördüm. Dün, uzun bir mesafe katetmek hiçbir kuvvetin harcı değildi. Herşey ağır ağır akan bir duru ırmaktı.

Dün'ü kaybettikten sonra anladım ki, sonsuz olmanın bu ırmağın ağır ağır akışı aşkı-mızın bir icadıdır. Ey aşk! Bütün güzellikler senin ese-

Kayseride Çıkış Olan Gazete ve Dergiler Hakkında

Ali Rıza ÖNDER
Stajyer Yargıç

Bugünedek Kayseride çıkmış olan gazete ve dergilerin adları alfabe sırasile şunlardır :

- 1 — Adana'ya doğru (gazete)
- 2 — Ata yolu (gazete)
- 3 — Cuma (dergi)
- 4 — Erciyes (gazete ve dergi)
- 5 — Kayseri (gazete)
- 6 — Kayseri - Lise mecmuası (dergi)
- 7 — Kayseri-meşveret (gazete)
- 8 — Kızıl Hilal (gazete)
- 9 — Misaki Milli (gazete)
- 10 — Mini Mini (dergi)
- 11 — Ortodoks (gazete)
- 12 — Ülker (gazete)

Bunlardan başka Yunus Nadi tarafından önce İstanbul'da, sonra Ankara'da daha sonra da Kayseri de çıkarılan "Yeni Gün" gazetesi ile gene bir müddet Kayseri de yayınlanmış olan "Sebilürreşat" dergisi vardır ki bunları yukarıda ki listeye koymadım. Kayseride bunlardan başka gazete ve dergi çıkmamıştır gibi bir iddiamız yoktur. Ancak bildiklerimiz bu kadardır. Bunlardan tam koleksiyonunu bulduklarımız olduğu gibi bazı sayılarını elde ettiklerimiz hattâ hiç yüzünü görmediklerimiz vardır. Bu konuda tam bir tarihçe yazabilmek için her birinin ayrı ayrı bütün nüshalarını görmek ve incelemek gerektir. Bu imkanı elde ettiğim veya elde etmek ümidini

büsbütün kaybettiğim zaman mevcut notlarımı olduğu gibi topluca bastırmak fikrindeyim. Hem Halk-evi dergisinin ismi ile aynı olmasından, hem de Kayseri de ilk çıkan gazete bulunmasından ötürü bu yazımda sadece "Erciyes" ten bahsedeceğim.

Bu isim altında çıkan gazete ve dergileri dört safhaya ayıfarak incelemek doğru olur : Birinci safhada gazete, ikinci safhada dergi üçüncü safhada gene gazete olarak çıkmıştır. Dördüncü safha ise bu günkü Halkevi dergisidir.

1 — Erciyes (gazete) : 1326 (1910) da çıkarılmıştır. Başlığın altındaki "Pazartesi günleri neşrolunur Türk gazetesidir." ibaresinden de anlaşıldığı gibi haftalıktır. Her sayı dört sayfadan ve her sayfa üçer sütundan ibarettir. Nüshası on paradır. "Sahibi imtiyaz ve müdürü mesul, Kayseri Maarif Encümeni-namına Yunus Bekir," dir. Baş yazıları en çok Ahmet Hilmi (Kayseri Milletvekili) tarafından yazılmıştır. İlk sayılarını tedarik edemediğimiz için "Erciyes'in Kayseri de çıkan ilk gazete olduğunu ve 1326 senesinin hangi ay ve gününde yayıma başladığını kesin olarak söyleyemeyeceğiz. Bununla beraber daha evvel bir gazete çıkmış olduğuna dair hiçbir bilgimiz olmadığına göre bunu ilk gazete o-

larak kabul etmek zorundayız. Eğer hiç aksamadan her hafta vaktinde çıktı ise ilk sayısının 16 Ağustos 1326 Pazartesi günü çıkmış olması gerekir.

Gazetenin dili zamanına göre oldukça sâdedir. Olaylar karşısında açık ve serbestçe fikir ve tenkitlerde bulunmaktadır. Bir tek misal verelim :

28 Şubat 1326 tarih ve 29 numaralı sayısından "Aklımız ermiyor," başlıklı bir fıkra : "Gazeteler yazıyorlardı : Geçenlerde Anadolu köylerinin birinde günün cuma olup olmadığında ihtilâf vaki olmuş, köylüler toplanmışlar, bir çok münakaşalardan sonra imam efendi günün cuma olduğuna halkı ikna edebilmiş. Cuma namazını kılmışlar. Ertesi günü köye gelen bir zat meseleye vakıf olmuş. Cumayı Perşembeden kıldıklarını ispat etmiş. İmam efendi munsif bir zat imiş ki "beşer şaşar" Cumanızı tekrar kıldırırım, hatamı tamir ederim demiş. Ne olur, rüesayı umurumuz da yanlış işlerinde "beşer şaşar," deseler, hatalarını tamir etseler. Tahsili nakıs olan köy hocasındaki bu hissiyatın mevkileri daha büyük olanlarda bulunmamasına bizim aklımız ermiyor."

Bu gazete 69 sayı devam ettikten sonra bir müddet ara verilmiş ve 70 inci sayıdan itibaren haftalık dergi halinde çıkmaya başlamıştır.

2 — Erciyes (dergi) : "Cedit numara 1, Atik numara 70," kaydı ile çıkan ilk sayısı 12 Aralık 1327 Pazartesi günü yayınlanmıştır. Başlık altında "Pazartesi günleri neşrolunur fennî, edebî, siyasi Osmanlı gazetesidir," cümlesi vardır. Her sayı onaltı sayfa ve her

sayfa iki sütundur. Nüshası on paradır. "Heyeti tahririye Ahmet Nazif, Şaban Hami ve Halis Zeki," beylerden müteşekkildir. "Umuru idare ve tahririye müdürlüğü," birer hafta sıra ile bu üç zat tarafından yapılmıştır. İlk altı sayısında müdürü mesul Âlim, ondan sonrakiler de Hisarcıklı zade Mehmet Enver'dir. Bu dergide Halis Zekinin iç ve dış siyasete ait, Şaban Haminin tarım konuları üzerinde Ahmet Nazif efendinin de Kayseri tarih ve coğrafyası alanın da değerli yazıları vardır.

3 — Erciyes (gazete) : Mesul Müdürü gene Hisarcıklı zade Mehmet Enver olarak devam eden bu gazeteden ancak iki sayı bulabildik. Bunlardan birisi 18 Mart 1329 tarih ve 136 numarayı, diğeri ise 10 Haziran 1329 tarih ve 148 numarayı taşımaktadır. Bu da ilk Erciyes gibi dört sayfa ve üç sütun üzerine yayınlanmıştır. Başyazıların Halis Zeki tarafından yazıldığı anlaşıyor.

4 — Erciyes (Halkevi dergisi) : Halen yayınlanmakta olduğu ve sayıları her yerde bulunabildiği için bundan ayrıca bahsetmeğe lüzum görmüyorum.

NOT . Küçük bir özet halinde sunduğumuz bu inceleme daha çok ilgililerin dikkatini çekmek maksadına yöneltilmiştir. Bu konuda eksiklerimizin tamamlanmasına yardımda bulunacak hemşerilerimiz vardır. Kendilerinden ya mektupla veya yayınlıyacakları yazılar ile bizi sevindireceklerini umarız. İnceleyip geri vermek üzere elindeki Erciyes gazete ve dergilerini bize lütfeden Kayseri Uçak Fabrikası Posta Dairesi Müdürü B. Mustafa Aydın'a burada teşekkür etmek borcumuzdur.

Feryadım ve Ağıdım

- Oğlum Berkan için -

Daha ikisinde goncayken gülüm,
Kopardı bağrımdan insafsız ölüm;
Korlar altında inliyen külüm
Bana neden reva bu acı zulüm!..
Soruyorum sana hey Ulu Tanrım
Ne diye elimden aldın Berkan'ım?...

Dünyanın mânası O'nunla kaim
Ümidim, neş'emi O, benim daim;
Bütün boşa çıktı gayretim sâyim.
Senin adın iken gafurür rahim!
Soruyorum sana hey Ulu Tanrım
Ne diye elimden aldın Berkan'ım!...

Sen iken en büyük cay-ı penahım,
Senden başka yokken ilticagâhım.
Ne idi bilmem ki benim günahım
Duymak istemedin hiç ahu vahım!..
Soruyorum sana hey Ulu Tanrım
Ne diye elimden aldın Berkan'ım?...

Halketmişken bizi sana tapmağa
Kaadir iken yoktan varlık yapmağa.
Can ve renk verenken kuru yaprağa
Nediye yavrumu verdin toprağa?..
Soruyorum sana hey Ulu Tanrım
Ne diye elimden aldın Berkan'ım?...

Bütün kuşlar yavru büyötmekteyken
Ne diye benimkini aldın elimden?..
Muhtaç mıydın benim bir gülüme sen
Bu muydu umduğum büyüklüğünden!..
Soruyorum sana hey Ulu Tanrım
Ne diye elimden aldın Berkan'ım?...

Artıyor gönlümün her ân kelâli
Geldikçe gözüme onun hayali.
Ne nehar bilirim ne de leyali
Neden reva gördün bu ilk zevali?..
Soruyorum sana hey Ulu Tanrım
Ne diye elimden aldın Berkan'ım?...

Geçen sayıda hayatını anlattığımız Şerife Soykan'ın
bu sayıdan itibaren okuyuculara deyişlerinden birer
örnek vereceğiz:

II

Ölüm ve iman üzerine

Gönül, sana bir nasihat eyleyim
Hakkında bir hayır cevap söyleyim:

Ömür yeter, ecel gelir erişir
Ezrail başudunda dolaşır
Yarım lâhza ruhsat desen vermezler
Kavim, kardeş derde derman olmazlar
Fırsat elde iken kayır başını
Can cesette iken sen gör işini

Dâim çoktur bu dünyanın cefası
Giden kullar hiç bulmamış vefası
Hayır yere sarfetmeli nefesi
Hayır yere sarfedenin kârıdır
Firdesi cennet makamıdır, yeridir

Bu dünya mihnetkemendi
Geçer gâfillere fendi
Az sözden çok duyan insan
Gâfil olma uyan insan

Serencemi anlatmışlar duyana,
Şu dünyada gün çaomadı bağrıma
İman için rica edem tanrıma:

Ecelim yetişdi, ağrıdı başım
Yetiş imdadıma iman yoldaşım

Ezrail çoktu omuz başıma
Müşade vermiyor hiçbir işime
Cesetten canımı almadan yetiş

Suyum (u) ısıttılar, kefen biçtiler
Kavim, kardeş çevre yana geçtiler
Kefen arasına sarmadan yetiş

Uzattılar, salacaya sardılar
Kol attılar, dört kişiler aldılar
Musalla taşına konmadan yetiş

Müşade verdiler, biraz dardular
Hazır olup hem imame aydular
Hocam namazımı kılmadan yetiş

Kıldılar namazı, yüze çaldılar
Birezleri geri döndü geldiler
Gene bizi musalladan aldılar
Kabrın üstüne konmadan yetiş

Gayretinen toprakları deştiler
Karanlık kabiri bize açtılar
Aman kabrimi inmeden yetiş

Taşları çattılar, toprak attılar
Kavim, kardeş yüz dönderip gittiler
Hocam talkını vermeden yetiş

Münkür melek geldi sual sormaya
Benim dermanım yok cevap vermeye
Aman sualimi almadan yetiş

Öğretim ve Eğitim

Baştarafı sayfa 4 de

ölçülerde birlik ve özdeşlik, genç-
lere verilecek bilgi ile onlardan
istenecek miktar ve çeşitlerin kesin
olarak tayin işi, sınıfların kalaba-
lığı, kitapların kalınlığı ve klâsik
değerlerinin azlığı gibi eksiklerden
daha evvel göz önünde tutulmalı-
dır. Bu ise bir bakanlık işi olmak-
tan ziyade öğretmenliklerin yüksek
takdir ve idrakleri işidir.

İçinde bulunduğumuz toplumsal
şartlar, elde bulunan öğeler eğitim
ve öğretim hakkında ki anlayışımı-
zın henüz tam bir istikrara malik
olamaması gibi (eden) ler yüzünden
nitelikten ziyade niceliğe değer
vermek ve bilimi kılğılı hayatta işe
yarar bir yardımcı olmaktan ziyade
öğünülecek bir yol haline getirmek-
ten kurtulamıyoruz. Halbuki aziz
Cumhuriyetimizin en büyük ülkü-
lerinden biri öğretim davasıdır. Ve
kanunlarımızla büyüklerimizin cid-
den ince bir titizlikle gösterdikleri
hedefler medenî bir millete daha
yükselmek imkânını veren her çe-
şit ilham ve telkinlerle doludur.

SANAT OKULLARIMIZ

Ahmet YELDAN

Erkek Sanat Enstitüsü
Demir Atelyesi Şefi

Geçen sayının meslek seçimi başlığını taşıyan kısmında bu işin tatbik şeklini belirtmek amacıyla erkek sanat okullarından bahsedileceği ilâve edilmişti.

Sanat okulu deyince pek çok kimselerin hatırına, içinde berberlik, kunduracılık, tenekecilik ve çilingirlik gibi zanaatların öğretildiği bir yetimhane geliyor ki; eski islahhaneden kinaye olsa gerek.

Evet başlangıçta böyleydi.

Fakat Cumhuriyet Hükümetinin kudretli ve onarıcı eli bu yetimhaneleri, zamanımızın her türlü teknik ihtiyaçlarına cevap verecek hakikî birer kültürel endüstri yuvası haline getirmekte gecikmedi.

Ebedî Şefin (Sanat, medeniyet şahikasının ilk merdivenidir.) ile (Sanatsız bir milletin hayat damarlarından biri kopmuş demektir.) şeklindeki vecizelerini, Milli Şefin direktifleriyle herbiri milyonlara mal olan sanat okulları kurulduğunu, Türk dünyasının yarımına, bu suretle emniyet ve güven sağlandığını görerek gözlerimiz sevinç yaşlarıyla ıslanıyor.

Bu sanat âbidelerinin beş yıl evvel sayısı on iken, bu gün seksen milyon lira tahsisatla sayısı (34) ü bulmuştur.

Ayrıca, bu iftihar edilecek rakamların bir kaç misline çıkarıla-

cağı Milli Eğitim Bakanlığı tarafından her zaman müjdelenmektedir.

Dünün sanat okullarının berberlik ve kunduracılığın yerini bu günkü sanat şubeleri tesviyecilik, motörcülük, frezecilik, ince tesviyecilik, tayyare motörcülüğü, elektrikçilik, telsiz telefon ve telgrafıcılık, demircilik, dökümcülük, modelcilik, boyacılık, marangozluk ve teknik ressamlık gibi sanatlar almaktadır.

Bu isimlerin ve çalışmaların manası ayrı ayrı uçak, gemi, lokomotif, otomobil, traktör ve toplu olarakta medeniyet ve ferdlerin refahı demektir. Şimdi yukarıda adı geçen sanat şubelerine sanat okulları öğrencilerinin ne şekilde tasniflendiğini kısaca tarif edelim.

Her aile reisi ilkokulu bitiren oğlu için (Acaba hangi okula versen?) diye düşünür. Hali vakti yerinde ise yüksek tahsil düşünülerek liseye, aynı zamanda tüccar-sa, ticaret lisesinde karar kılar. Orta halli veya sanatkârsa düşünmeye hacet yoktur, kolundan tuttuğu gibi sanat okulunun kapısından girer. İsabetli bir karar, çünkü: Bilhassa 12-18 yaş arasındaki gençlerin hareket haline çevrilmek ihtiyacında olan enerjileri atelye çalışmaları ile tatmin edilmek yolu sağlanmış, ayrıca beş yıl gibi kısa

bir zamanda tam bir sanatkâr olarak hayata atılmış olacaktır.

Bu beş yıllık pratik ve teorik eğitim - öğretim zamanı genel olarak ihzârı ve teknik olmak üzere iki kısma ayrılır.

Her öğrenci birinci sınıfta, tesviyecilik, demircilik ve marangozluk şubelerinde sanatları tanımak maksadile birer kanaat devresi çalıştırılır. Bu müddet zarfında gittiği atelyelerde o mesleğin basit aletleriyle, basit işler, resim ve ölçüye göre atelye öğretmenleri tarafından -teknoloji gereğince- bizzat tarif edilerek yapılır.

Üç aya yakın bir zaman sonunda yaptıkları işlerin ve alâkalarının derecesine göre not dakdır edilir. Neticede 3 cins öğrenci meydana çıkar: Bir kısım en iyi ve iyi, bir kısım orta ve geri kalanı da o sanat şubesine intibak edemeyenlerdir.

Sonra bu grup öğrenciler diğer atelyeye gönderilir.

Böylece ikinci sınıfa, gerek doğrudan doğruya veya derslerden olan bütünlemesi ile geçenler gelecek ders yılı başı bir salona toplanır. Zira ihzarılık sona ermiştir. Burada teknik kısma, yani esas mesleklerle ayrılacaklardır. Okul müdürü de dahil olduğu halde her atelyenin şef ve öğretmenleri, öğrencilerin bir yıllık ders ve atelye durumlarını bavi birer liste ile okul doktoru tarafından tanzim edilen sağlık kartesini toplantıda hazır bulundurlar.

Bundan sonra kimin hangi sanat şubesine arzu ile ayrılmak istediği sorulur. Bir düşünme devresinden sonra kendi reyleri ile en çok sevdikleri ve başarı göster-

Burdurlu Bir Garib Gezer

Bir yol sormak için açtım bin sual,
Bin diyar üstünde yeşerdi bir dal,
Güne sen git dedim, geceye sen kal,
Bir akşam vaktinde düşeyim yola,
Sıla olsun cana, gurbetler sila...

En şifa verici mavi mi, nedir?
Gözyaşı silinir gene gözdedir;
Yollar yılan gibi yorgun dizdedir,
Sofra kurar garib kendisini yer,
Her sözle iki göz iki çeşme der...

Yıldızları tutar önüne yayar,
Yıldız yıldız seçip falına bakar
En son kalan yıldız sabaha solar,
Güneşi sevmeyen yol verir diye,
Falı döner gene ilk bilmeceye.

Bir han odasının son macerası,
Baş koyduğu yastık ve ilk rüyası,
Açılır, kapanır, benzer yarası,
Bir aş tutmayan cins meyveye hey!
Merhem bulup sürer her sevgiye hey!

İnsan gezerse de içinde gezer,
İçinde her adım bir iklim sezer,
Her adım bir gerçek, bir düğüm çözer,
Sıllalar, gurbetler doğar yasından,
Günler gelir günler, gün arkasından...

Burdurlu bilmeden garibliğini,
Giydi garib gibi aşk gömleğini
Bilmeden, sormadan can ipliğini,
Çözer, düğüm yapar ve gene çözer,
Garibdir Burdurlu hep garib gezer...

İbrahim Zeki BURDURLU

dikleri mesleği isterler. Bu bölümde atelye ihtiyaçları bakımından sayıca eksik veya fazlalık ile sağ-lık durumu ve solaklık göz önüne alınarak, isabetsizlik müşahade edilirse komisyon tarafından muvafık bir mesleğe yöneltilir.

Kayseri Ağzı Kelimeler Üzerinde Araştırmalar

V

Kâzım ÖZYEDEKÇİ
Erkek Sanat Enstitüsü Türkçe Öğ.

(Geçen sayıdan devam)

Okuyuculara, bu sayıdan itibaren, alfabetik sıraya göre, kelimeleri sunarken kısaca bir iki noktaya temas edeceğim :

Kelimelerin halk ağzındaki telaffuzlarına göre yazmaya çok dikkat ettim. Fakat seslerin olduğu gibi yazıya geçirilememesi, türkçemizde (·) düzeltme işaretinden başka imlâ işaretinin yokluğu, bazı kelimeleri tam söylenişte yazmamı mümkün kılmadı. Transkripsiyon alfabesi kullanmayı düşündüm. Bunun da yayılmamış olduğunu ve herkesçe bilinmediği cihetle ayrıca bir de izaha ihtiyaç göstereceğini düşünerek ondan da vazgeçtim. Bu birinci nokta...

İkinci nokta : Lûgati, türkçe ağzın en güzeli olan İstanbul şivesine esas kabul ederek bunda görmediklerimi (Kayseri ağzı) na malettim.

Bu mahalli kelime diye kabul ettiklerimin içinde, ihtimal yurdun diğer bölgelerinde kullanılanları da vardır. Bunların ayırt edilmesi uzun tetkike bağlı bulunduğu için bu cins kelimelere vurduğum (Kayseri ağzı) damgasından dolayı oku-

yucular beni kinamazlar ümidindeyim.

Üçüncü nokta : Bazı kelimeler lûgatteki mânada kullanıldıktan başka ayrıca bir de mahalli bir mânâ ifade etmektedirler ki bunların yalnız mahalli mânaları yazılmıştır. Alaca, atmak, aşırma, bar vs... bu cins kelimelerdendir.

Dördüncü nokta : Lûgatte başka mânaya gelen mahalli kelimelerin asıl mânaları da ayrıca sahife altına yazılmış ve galatlaşarak mahallileşmiş olduklarını zannettiklerim de ayrıca işaretlenmiştir. Azman, avgın, palak v.s. bu cins kelimelerdendir.

Eksiklerin ve hataların iyi niyete bağışlanmasını okuyuculardan dilerim.

A

- 1 - Āarı : yerden beri
- 2 - Abra : Terazi de muvazene farkı
- 3 - Ağrıklı : Hastalıklı
- 4 - Alaca : Koruğun (1) ilk renklenen tanesi
- 5 - Alaçık : Derme çatma yapılan iki yanı açık kulube

(1) Koruk : Olmamış üzüm salkımı.

- 6 - Alagaz : Boşboga
- 7 - Andaç : Sülâleyi devam ettiren ve hâtirasını yaşatan evlât
- 8 - Andırmak : Benzemek
- 9 - Annaç : Karşı taraf, mukabil
- 10 - Arınlamak : Hedef tutmak, azmetmek
- 11 - Arıstak : Tavan
- 12 - Ariyıcı : Kuyuya düşen aşırmayı çıkartmaya yarıyan çok kollu çengel
- 13 - Atagan : Çokça yalan söyleyen
- 14 - Atlık : Üstü açık veya yarı kapalı ahır
- 15 - Avgın (2) : Üstü kapalı geniş su yolu
- 16 - Avurtlak : Avurt, yüz otleri
- 17 - Ame : Hala, babanın kız kardeşi
- 18 - Anadut : Ekin destesi kaldırmaya yarıyan üç parmaklı bir çiftçi âleti
- 19 - Alıy (Alayı) : Hepsini, tamamı
- 20 - Aşırmak : Kuyudan su çekmeğe mahsus kova
- 21 - Atmak : Hayvanlara yüklenen ot veya yakacak dengi
- 22 - Ayâkcak : Taş merdiven, basamak
- 23 - Azman (3) : 4 yaşındaki noyun

B

- 1 - Bağtlak : Beşigin üstüne bağlanan örtü
- 2 - Balbaşı : En iyi cins beyaz pekmöz
- 3 - Balak (1) : Manda yavrusu
- 4 - Bar : Salamura - konan yiyeceklerin kap-

- 5 - Bayra : ları ağzında meydana gelen küf
- 6 - Becen : Bayroz'dau galat
- 7 - Belemek : büyük taşçı çekici
- 8 - Belemir : Tavşan yavrusu
- 9 - Bellek : Bulamak
- 10 - Berdi : Una özveren bir nevi ot tohumu
- 11 - Berkitmek : Kitapların arasına konan ve okunacak yeri bel eden, işaret
- 12 - Beyik : Yakılacak saz
- 13 - Bezi : Sağlamlaştırmak
- 14 - Bilik : Donnn, şalvarın sarkan arka tarafı
- 15 - Bisseel : Hamur topağı
- 16 - Bişirik : Civ civ, piliç
- 17 - Bıdılık : Biraz sonra
- 18 - Bildir : Harç
- 19 - Bingıldak : Küçük
- 20 - Boğasak : Geçen sene
- 21 - Boraç : Kafanın ortasındaki yumuşak yer
- 22 - Boruza : Boğa isteyen inek
- 23 - Boruzalık : Emsiksiz su testisi
- 24 - Bukez : Çelik usulü ile yetiştirilen üzüm çubuğu
- 25 - Bnludu : Çelik usulü ile üzüm çubuğu yetiştirilen yeni bağ
- 26 - Bunsak : Bu kere, bu defa
- 27 - Buymak : Bulut rengi bir cins hevenlik üzüm
- 28 - Buzağlamak : Sıkıntılı, kapalı, bunaltıcı yer
- 29 - Buğlüz : Donmak
- 30 - Büküş : İneğin doğurması

(Devamı var)

- (2) Avgın, Lûgatte : Duvar dibinde su deliği
- (3) Azman, Lûgatte : Melez
- (4) Balak, Lûgatte : Tilki yavrusu

BEYZİ PORTRÉ

Yazan : Edgar Allan Poe

Çeviren : Semra SOYDANBAY
Lise - İngilizce Öğretmeni

Uşağımın, yaralı halimde dışarda bir gece geçirmemdense, cebri bir giriş yapmağa cür'et ettiği şato, Mrs. Radeliffin tahayyül ettiği kadar hakikatte de uzun müddettenberi sırtını Apeninlere dayamış mağmum bir ifade ile azametin birleşmesinden meydana gelmiş kütlelerden biri idi. Görünüşe göre, pek yakın bir zamanda muvakkaten terkedilmiş olduğu anlaşıyordu. En küçük eşyaları bakımından en az gösterişli dairelerden birisine yerleştik. Bu daire binanın en kuytu kulelerinden birinde idi. Kulenin tezyinatı zengindi; fakat eski ve yıpranmış antika eşya ile döşenmişti. Duvarlarında halılar asılı idi. Bir sürü

zırh ve silâha müteallik ganimetle süslenmişti. Altından yapılmış zengin arabesk çerçevesi, camlı, modern portreler de bu silâhlarla birlikte duvarları süslemekte idi. Duvarların, sade başlıca güzeylerinde asılı bulunmayıp şatonun garip mimarisinin lüzumlu kıldığı bir çok duvar köşe ve kıvrımlarında da asılmakta olan bu tablolara karşı, belki de başlayan hezeyanlarımın tesiriyle büyük bir alâka duymaya başladım. Bunun içinde Pedroya -zaten gece de olmuştu- odamın ağır panjurlarını kapamasını, yatağın başında duran çok kollu bir şamdanın mumlarını yakmasını ve yatağı kuşatan saçaklı geniş siyah

kadife perdeleri iyice açmasını söyledim. Bütün bunların yapılmasını, kendimi uykuya olmazsa bile, resimlerin üzerine terk edeyim diye istemiştim. Aynı zaman da yastığın üzerinde bulduğum oradaki tabloları tenkit ve tasvir eden bir cildi de okuyabilirim ümidindeydim.

Uzun uzun okudum, tekrar tekrar seyrettim, saatler sür'at ve ihtisamla gelip geçtiler. Nihayet gece yarısı oldu.

Şamdanın duruş vaziyeti hoşuma gitmediğinden, uşağımı rahatsız etmekten, elimi güçlkle uzatarak onu ışıkları tam kitaba vuracak bir şekilde yerleştirdim. Fakat bu hareketim beklenmedik bir netice doğurdu. Sayısız mumların ışığı demindenberi karyola direklerinden birinin karanlığa boğduğu bir köşeyi aydınlatıvermişti.

Bende bu aydınlık içinde evvelce hiç farkına varmadığım bir resim gördüm. Bu kadınlık çağına erişmekte olan bir genç kız portresi idi. Tabloya seri bir gözattım, sonra gözlerimi kapadım. Neden böyle yaptığımı evvelâ kendim de idrak

edemedim. Fakat kapalı kaldığı müddetçe, gözlerimi neden böyle kapamış olduğumu kendi kendime düşünmiye başladım. Bu düşünmek için zaman kazanmak maksadile yapılmış ani bir hareketti. Nazarlarımın beni aldatmadığından emin olmak ve daha ciddi bir tetkike imkân bulmak için hayalimi teskin etmek ve itaate sevk etmek istemiştim. Pek az sonra resme tekrar israrla bakmaya başladım. Artık resmi sağ tarafımda gördüğümünden şüphe etmiyordum, edemezdim de. Mumların kanava üzerine vuran ışıkları, duygularımı üzerine çökmekte olan, rüyamsı sersemliği dağıtır ve beni hayata kavuşturur gibi oldu.

Evvelce de söylediğim gibi, portre bir genç kız portresi idi. Tablo sadece baş ve omuzları ihtiva etmekte idi. Teknik tabirle «Vignette» denilen bir tarzda ve daha ziyade, Sully'nin meşhur başları üslûbunda yapılmıştı. Kollar, göğüs hattı parlak saçların uçları, bütün resmin fonunu teşkil eden müphem

FANTAZİ

Tasvir

Kadın ve Tabiat

Bir kadın tanıyorum: Rengini geceden alan gözlerinde, baş döndürücü uçurumların müthiş derinliği var.

Mor karanfillerin büyüklü kokusunu taşıyan çözülmüş saçları ve arı kuşlarının şaşı-

tıcı renklerinin en güzelini tenine iğnelemiş bir kadın.

Biraz mağrur, fakat mağrurluğu kadar da saf.

Hayatı istediği an, istediği gibi görebilen bir hassa.

Değdiği dudakları

şuruplanmış bir ateşin unutulmazlığını bira-kan dolu bir kadeh.

Bir efsün, bir aşk, bir şiir nihayet yazmağa değer bir konu.

Zaten bunun içindir ki yazıyorum.

İlâhî bir müzikinin büyüklü nağmeleri gibi

uçuşan bal rengi saçları gurb rüzgârlarının âhenginde yüzmekte...

Tül krem blüzünün içinde iki mermer yuvarlak, yeni olmuş nâdide kayisaların lezzetiyle asılı...

Saadetinden bayıltacak kadar temiz bir hava, asûde bir desen, gurubun rengini aksettiren yakutlaşmış kayalar, lâcivert köpüklü sular, şarkı söyleyen arı kuşları ve hu-

dutsuz bir sevgi...

Güneşin alev tacını giyen kadın; tabiat saltanatının bâkir tabından, suların gümüşleşen aynasına tebesümleler döküyor.

Nilüfer çiçekleri bu tebesüm iksirinden sarhoş oldular...

Gün gölgelere bürünüyor; Ay mor dağların omuzundan kaymakta.

Salkım söğüdün yaprakları altunlaşıyor. Arıkuşları yuva-

larına döndüler.

Kadın geceyi örtünmek için soyunuyor. İşte sedef ayakların altına bir demet ipek yığıldı.

Ay, pembe mermerden yontulmuş çıplak omuzlarda yaşıyor. Ve yıldızlar kamaşan gözlerini kırptılar.

Suların göğsü yarıldı, halkalandı. Su ve kadın kucaklaştılar.

Lise Talebelerinden

Ekrem Güçer

koyu bir gölge içinde farkolunamıyacak bir tarzda eriyordu. Çerçeve beyzî idi, zengin bir şekilde yaldızlanmış ve işlenmişti. Bir san'at eseri olarak hiçbir şey bu resimden daha fazla hayranlığı mucip olamazdı. Fakat bana ansızın bu kadar şiddetle tesir eden şey ne eserin yapıış tarzı ne de çehrenin ölmez güzelliği idi. Muhayyilem yarı uykusundan silkinerek, başı canlı bir şahsa ait sanmak hatasına düşmüştü. Fakat resmin « Vignette » tarzı ve çerçevenin hususiyetleri böyle bir fikri derhal dağıttı, ve onun hasıl ettiği bir anlık zevke de engel oldu. Bu noktalar üzerinde ciddiyetle düşünerek belki de bir saat kadar yarı oturarak yarı yatarak gözlerim portreye perçinlenmiş bir vaziyette kaldım. Nihayet bana tesir edişindeki hakikî sırra ermekten tatmin olmuş, kendimi sırt üstü yatağa bıraktım. Resmin sihrini, beni evvelâ şaşırtan sonra altüst eden, büyüleyen ve korkutan ifadesinin hayata olan mutlak benzerliğinde buldum. Derin ve saygılı bir korku ile şamdanı evvelki yerine koydum. Derin heyecanıma sebep olan şey böylece gözlerimin önünden kaybolunca tablolarla, tarihçelerini tetkik eden cildi istekle aramıya koyuldum. Beyzî portreyi tayin eden numarayı çevirerek, orada aşağıdaki garip ve müphem izahatı okudum :

« Nadir güzellikte bir genç kızdı. Neş'enin kendisi kadar sevimli idi. Ressamı görüp sevdiği ve evlendiği saat meş'um bir saat oldu. Erkek, muhteris, haşin, çalışkan ve zaten san'at ile evli. Kız nadir güzellikte, bizzat neş'e kadar sevimli... Baştan başa ışık ve tebesüm; genç geyik yavrusu kadar neş'eli. Her şeyi sever, herşeyi ko-

rur, yalnız rakibi olan san'attan nefret eder, sadece kendisini sevgilisinin yüzünü görmekten meneden paletten boya fırçalarından ürkerdi. Bunun içindirki ressamın hattâ genç karısının da resmini yapmak arzusunda bulunduğunu öğrenmek onun için müthiş bir şey oldu. Fakat mütevazî ve itaatkârdı. Haftalarca ışığın ancak tepeden solgun kanava üzerine vurduğu kulenin karanlık odasında uysal uysal oturdu. Fakat ressam saat be saat, gün be gün ilerliyen işinde, muzaffer oluyordu.

O muhteris, vahşi, huysuz bir adamdı. Kendini rüya ve hayaller içinde öylesine kaybetmişti ki ıssız kuleye ölgün vurmakta olan ışığın karısının sıhhat ve neş'esini soldurduğu görmüyordu. Zayıflayıp eridiği ondan başka herkesçe aşikârdı. Yine de şikâyet etmeksizin tebesümde devam etti, çünkü ressamın eserinden yanan tutuşan bir zevk aldığını, gece gündüz kendisini seveni tersim etmek için çalıştığını görüyordu. O kimse ki günden güne zayıflamakta, canlılığını daha çok kaybetmekte idi Hakikatte portreyi ellerine alanlar, güzelin de üstünde tersim ettiği kimseye olan derin sevgisinin olduğu kadar ressamlık kudretinin de bir ispatı olan bu şaheserin aslına benzerliğinden alçak sesle bahsederlerdi. Fakat nihayet eser sona yaklaştıkça, kuleye hiç kimsenin girmesine izin verilmemeye başlandı; çünkü ressam işinin ateş ile gittikçe vahşileşmiş, hattâ karısının yüzüne bile bakmak için gözlerini kanavadan nadiren ayırır olmuştu.

Kanavaya serptiği boyaların, yanında oturanın yanaklarından çekildiğini görmez olmuştu. Haftalar geçipte ağız üzerine vurulacak bir

YEŞİLHISAR BUCAĞI

II

Lebip KOCAOĞLU
Ticaret Lisesi Talebelerinden

Mâsahacı, Araplı, Eğriköy, Çiftlik (Kovalı çiftliği).

Kasaba sekiz mahalleden (Camikebir, İdris, Güney, Kuzey, Kerel, Köşk, Beyleruşağı, Beyler yukarı) müteşekkildir. 1250 evi ve 6750 küsur nüfusu vardır [1]. Bu nüfus köylerle birlikte 15000 i geçmekte ve kilometre kareye 26 kişi düşmektedir.

Adet ve gelenekleri: Bütün öz Türk bulunan Yeşilhisar Halkı, türklük görenek ve geleneklerine tamamen bağlıdır. Başta misafir severlik gelir. En iyi gıda maddeleri ve yatak takımı misafir için saklanır ve ısrarla ikram edilir. Doğumdan ölüme kadar çok uzun bir adet silsilesi vardır. Ölüm, yangın... gibi feci hadiseler karşısında daima aktif vaziyette hakramanca hareket ederler.

Sosyal hayat düğünlerde ve bayramlarda göze çarpar. Erkeklerin -halay- adı verdikleri ahenkli bir oyunlar, vardır. Bu oyunun şarkıları da oynayanlar tarafından söylenir. Düğünlerde gelin alıcıların tertip ettikleri orta oyunları ve ciritler daha güzel olur. Halk, müzik ihtiyacını bağlama ut ile temin ederler. Şarkı ve türkölör

[1] 1940 sayımına göre.

(Geçen sayıdan devam)

Coğrafi durumu: Kızılırmak yayının güneyinde Erciyes ve Hasandağı volkan kütlelerinin varlığı bu yörede arazinin tabii teşekkülü bakımından mühim rol oynar. Zamanla volkanik kayaların aşınması ile verimli topraklar meydana gelmiştir. İşte Yeşilhisar, bu volkanik kütle üzerinde 1140 rakım 450 kilometre karelik düz bir sahada kurulmuştur.

Arazinin dörtte üçünü ova, birini dağ teşkil etmektedir.

Yeşilhisarın 18 tane köyü vardır. Bunlar şunlardır: Erdemesin, Kavak, Güzelöz (mağaralar ile meşhur), Keşlik, Özdere, Kale, Kesteliç, Kuşçu, Kayadibi, Ortaköy, Gördeles, Buket, Sendel, Çadırkaya

fırça darbesinden, gözlere vurulacak bir parça renkten maâda yapılacak pek az şey kaldığı zaman, genç kadının hayatıyeti bir kere daha bir lâmba şişesi içindeki alev gibi titredi. Sonra son darbe vuruldu, son renk verildi ve bir an için ressam yarattığı eserin önünde durdu, sonra bakmakta devam ettikçe titremeye başladı, solgunlaştı, dehşetten donup kaldı; yüksek sesle « Bu hakikaten hayatın ta kendisi ! » diye bağırdı ve ansızın bakmak için sevgilisine doğru döndü : Ölmüştü !

Semra SOYDANBAY

yerli havalarla terennüm ederek iyi muhitler yaratırlar. Evlerin çoğunda bağlama, ut ve tef bulunur. Halk'ın neş'esi ve sıhhati genel olarak iyidir. Uzun kış gecelerinde evlerde oturmalar tertip edilerek ziyafetler ve sohbetler yapılır. Bahar ayları gelince bağ, bahçe ve tarla işleri çıkar, herkes kadınlı, erkekli işlerinin başına dönerler.

Yeşilhisarda Gülşani ve Belig isminde iki tane de halk şairi yetiştirilmiştir. Belig hakkında doğru ve kesin bir malûmat yoktur.

Fakat Gülşaninin, hierî 1212-1280 yılları arasında yaşadığını mensup olduğu arkabalarından öğrenmekteyiz. Fakir bir babanın oğlu olup asıl ismi Ömer'dir. Rivayete göre: Gülşani, Şerife adında bir genç kıza gönlünü kaptırmış; Şerifenin gözleri ve parlak yüzü onun aşkına ve sözlerine ilham kaynağı olmuştur.

Şerifenin aşkına giriftar olan Gülşani bu yolda hayli şiirler yazmıştır. San'atı basit gibi ise de çok derindir. Onda Karacaoğlanın çapkın edasına ve duygusuna eşit buluşlar görmekteyiz. Dertlinin koşmalarını, Seyraninin lirik ve türkçe şiirlerini andıran parçalar söylemiştir.

Bunlardan bir tanesi:

Nafile yollara gitme,
Kırpık isbat, kaş iniler.
Nısfilleyllerde yatma,
Üğû hû der, kuş iniler.

Ecel şerbetin içince,
Dari fedadan göçünce,
Can cesedden uçunca,
Kalır kafes boş iniler.

Ağaçtan ata binersen,
Yolun süalini verirsen,
Cevabında yanlırsan,
Çar götürür, beş iniler.

Kabre yolun atar felek,
Beyaz tenler olur helek,
Rabbi kederse bir melek,
Türap ağlar taş iniler.

Kabirden kalkarız hayran
Mahşere gideriz üryan,
Hep ciğerler olur büryan,
Beyin kaynar baş iniler.

Daim Haktan hazer eyle,
Kalbim ile pazar eyle,
Lût kavmine nazar eyle,
Kuru yanar yaş iniler.

Şefaât kânıdır yüzüm ağı,
Yüreğime vurdum dağı,
Livail hamt sancığı,
Gölgesinde arş iniler.

Gülşaniyim bildim suçum,
Sekiz cennet mü'min uçun,
Yedi tâmu küffar uçun,
Gayyada ateş iniler.

Sonra bir başka parçasından bir kıt'a:

Gülşani özüm kim vermiş sebak,
Hiçbir ruy-i dilden almadım evrak,
Cevherin kadrini ne bilsin ahmak,
Lâl-ü gevher görse kadidi sanır.

diyen şair daha birçok parçalar yazmıştır.

Ekonomik durumu: Toprakta alınan çeşitli ürünlerle, yetiştirilen hayvanlar kasabanın başlıca gelir kaynağıdır. Halkın % 60'ı ziraat ve bağcılıkla, % 30'u hayvan (koyun - keçi - sığır) yetiştirmekle ve % 10'u da ticaretle iştigal etmektedirler.

Arazinin muhtelif toprakları ihtiva etmesi yüzünden, Yeşilhisar'ın toprak ürünleri de pek çeşitlidir. Bu çeşitlerin başında; Buğday, arpa, çavdar, yulaf, fasulye, patates, üzüm ve meyvalar gelir. En mühim ihrac maddesi; buğday arpa, çavdar, patates ve fasulye olup, normal zamanlarda senelik ihracat 450 vagonudur [1]. Bunlardan başka pekmez, üzüm, kaysı ve ot ihracı da hayli yekûn tutar.

Kasabanın önünde uzanan ovası hayvan yetiştirmek için çok müsaittir. Belediye istatistiğine göre 1944 ağnam sayımında 15 bin koyun ve keçi; 4000 kadar inek, öküz, 2000 at ve merkep tespit edilmiştir. Ayrıca bol miktarda kümes hayvanları da yetiştirilmektedir.

Yeşilhisar'ın Kayseri - Ulukışla şose ve demiryolu üzerinde oluşu ekonomik durumun gelecek için, daha ümit verici olduğunu hatırlatır.

Zirai durumun kalkınması için Cumhuriyet Hükümetimizin köylü-

ye yardımında bulunması ve kredi easını sağlaması üzerine istihsalin daha fazla ve normal bir durum bulması pek tabiidir. Bugün ziraat için 40 bin dekar arazi ekime müsait olup, bir bu kadar da her yıl madasa bırakılmaktadır. Ekilmiş arazinin ancak üçte ikisi sulanır, geri kalan kısmı kırıktır.

Belediye kayıtlarına göre merkezde 850 sebze ve meyva bahçesi, 7000 parça üzüm bağı ve bir milyona yakın muhielif meyva ağaçlarıyla, kavak, söğüt ağaçları vardır. Kasabanın önünde Erciyes'e doğru yayılan bu bağ, bahçe ve tarlalar ilkbaharda çiçekli bir yeşillik denizi halini alır.

Üzüm bağlarından azami derecede istifade edilmektedir. Başlıca üzüm çeşitleri: karaburcu, geyrek dirmet, rezzaki, çavuş üzümü, has boyalı, şireder, parmak üzümü, siyah bulutu, gök bulutu, şabı v.s.. Bunlardan çalma pekmez, balbaşı, duru pekmez, nardek, pelverde, armutlu, kayısılı, kabaklı ve domatesli gibi reçeller yapılmaktadır. Ayrıca köfteri, cevizli, bademli sucukları ve sıra tarhanları da meşhurdur.

Meyva ağaçları içerisinde kaysı ağacı ekseriyeti teşkil eder. Sonra dut, ceviz, igde, badem, elma, armut ağaçları gelir.

1932 de kurulup son zamanlarda faaliyetini geliştiren 561 ortaklı "Tarım kredi kooperatifi" vardır. Senede elli bin liralık istikrazda

(1) Toprak mahsulleri Ofisi Yeşilhisar ajanının 1944 kaydına göre.

bulunan bu kredi müessesesinden çiftçilerimiz hayli istifade etmektedirler.

Yeşilhisar'a 10 kilometre mesafede bulunduran Tevliyet arazisi içerisinde bir içme maden suyu da vardır. Sıhhat Bakanlığınca tahlil edilen ve, mütehassıs bir heyetin de raporu üzerine suyun böbrek hastalığına karşı müessir olduğu saptanmıştır. Fenni bir avgunla su, menbaından güzel bir havuza akıtılmaktadır. Havuzun bulunduğu yer binlerce ağaçtan müteşekkıl yeşillik bir mahaldir. Gelen yolların barınması için belediye tarafından otel, kahvehane ve dükkan yaptırılmıştır. Suyun mülkiyeti belediyeye aittir. Her sene müstecirler tarafından işletilir. Ve senede binlerce kişi buraya gelerek şifa bulurlar.

Ekonomi Bakanlığınca ruhsatı verilip işletilmekte iken bazı ahval dolayısıyla faaliyeti muvakkaten tadil edilen çeşitli boya madeni de vardır.

Bucak merkezinde muntazam bir hamam, 5 cami, 2 mescit, 12 çeşme, 6 su değirmeni, 1 han 1 otel 75 bakkal, 6 terzi, 6 berber 4 Nalbant, 5 kasap, 4 kahvehane, 1 Belediye kiraathanesi, 4 ayakkabıcı, 5 tamirci, 3 demirci, 3 kalaycı 3 furuncu, 3 semerci, 1 ahçı, 3 Bezirhane vardır.

25,000 lira bütçeye malik Belediye teşkilatı, Posta Telgraf-Telefon merkezi, Çiftçi Malları Kuru-

ma İdare Heyeti, C. H. P. ve Halk Odası. Hava Kurumu Teşkilatı. İstasyon Şefliği, Jandarma Karakol Komutanlığı, Doğum ebesi, Esnaf-lar Birliği, Dikiş Yurdu teşkilatla-rı, 1000 tonluk hububat ambarı ve Toprak Mahsulleri Ofisi Ajans teşkilatı vardır.

Kültür durumu ; Üç öğretmen-li beş sınıflı yeni bir okul binası-le eski ve tedrisat yapılmıyan bir okul binası vardır. Kasaba yeni okul binasına Bucak Müdürü Şevki Urfalı ile Belediye Başkanı Mustafa Ünal'ın önderliğinde, halkın içten gelen yardım ve bağışları ile kavuşmuştur. Bugün okula kayıtlı ve el'an devam eden 981 çocuk vardır.

İlkokulu bitirdikten sonra tah-sile giden pek azdır.

Son

İmtiyaz Sahibi

Raşit Bener

Yazı İşleri Müdürü

Kâzım Özyedekçi

Yıl : 3

Sayı : 28

Yıllığı : 180 Kuruş

6 Aylığı : 90

Değerli Yazılara sahifelerimiz açıktır.

Basılmıyan yazılar geri verilmez.

Basıldığı Yer :

SÜMER MATBAASI - KAYSERİ

Dertli Kaval

Yükselince hazin kavalın sesi,
İçimi bürüdü bütün dertlerim,
Kanayan kalbimin yok ki kimsesi,
Sönüyor, sönüyor hep ümitlerim.

Unuttuğum keder yine dönerek,
Büyük olan derdim büyüyor her dem,
İstikbalim ümit ile ölerек
İçerime zehir oluyor neş'em,

Fikret Sezgin

Lise IV - A

Halkevleri Dergileri

Halkevlerinin adı	Derginin Adı	Kaç günde bir çıktığı
Adana	Görüşler	Aylık
Afyon	Taşpınar	»
Amasya	Yeşilirmak	»
Antalya	Türk Akdeniz	İki aylık
Bafra	Altınyaprak	Aylık
Balıkesir	Kaynak	»
Bursa	Uludağ	Üç aylık
Burdur	Ülker	Aylık
Artvin	Çoruh	İki aylık
Denizli	İnanç	Aylık
Diyarbakır	Karacadağ	»
Elazığ	Altan	»
İstanbul - Emir-önü	Yeni Türk	»
»	Halk Bilgisi Haberi	İki aylık
İstanbul Halkevleri	İstanbul	15 günlük
Kayseri	Erciyes	»
Eskişehir	Halkevi	»
Giresun	Aksu	»
Isparta	Ün	15 günlük
İzmir	Fikirler	Aylık
Kars	Doğuş	Aylık
Konya	Konya	»
Manisa	Gediz	»
Mersin	İçel	»
Merzifon	Taşın	»
Milâs	Yeni Milâs	»
Muğla	Muğla	»
Nigde	Akpınar	»
Niğsar	Ülker	»
Trabzon	İnan	»
Samsun	19 Mayıs	»
Sinop	Dıranaz	»
Sivas	Yayla	»
Yozgat	Bozok	15 günlük
Zonguldak	Karaelmas	Üç aylık

Fiatı 15 Kr.